

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldi Pervsini Commentariorvm In Pandectas Tomvs ...

In Digestvm Vetvs

Baldus

Lvgdvni, M.D.LVIII.

Pro socio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95938](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95938)

Secunda Baldi super Digesto veteri.

CP. 20. Socio.

Rubrica.

de resti. spo. re. C. In teg. ibi. conditione. id est forma. nam for
ma mandati habet vim mandati.

Reditor. Videntur appellati de a man
datoario poterit iterum re? Quis
niri b. d. Al sic. p. cessus p. d. ens. eg. appellatione
mādatoari nō impedit iterum agi p. pncipalē. b. d.
Etē no. Jac. de Alre. j. de fideiul. si habes a debitoze. q. quod
si idē. C. In gl. nec em in si. no. optima limitatiōe cōm q. illa
regula. nūbil nouari ap. pēd. b. locū inter cōdē non respectu
eius ad quē porrigit appellationē. idē dicit Jm. de elec. c. cum
ecclesia Rothomagensi. j. de ege. tu. l. digimus. vide qd dicit in
l. si per impudentiam. s. si. j. de eue. r. melius in l. furti. s. j. de
his qui no. infā. C. No. hic gl. i. vide qd not. Jac. de Alre. in
l. si. j. de duo. reis. r. per Dy. in l. reos. c. tit.

Ad eum. Mandatū qd sit ad vtilitatē mandantis.
non parit actionē mādati tertiū. b. d. r. c.
C. Additio. C. D

et aufugit, queritur an commune possit habere recursum contra secundum emptorem, primo existente non soluendo.

1 **S**anguis meus sanguis nō est meus sanguis.
2 Socius inimici mei, an dicatur meus inimicus.

Nam socij. [†]Mo. q. sanguineus consan-
guinei mei nō est meus sang-
guineus. Itē q. si loquor cū loquente cū ecdēmū-
nicato nō propterea suz excoicatus. Itē facit hec

l. q. vasallus vasalli mei, non sit vasallus meus^a, de quo p. doc.
n. l. d. de finibus. alleg. in glo. a. de leg. i. si. pater. q. duobus v.
no. per glo. de dicit. r. temp. p. glo. i. claudis. q. po. in. pi. ba.
Item q. liberus liberum meum, non est meus liberus. vt. d. q. duo
bus. Et q. socius socii mei non est socius meus. r. soluere non
teneo. pro eo si dicit statutum q. socius teneatur pro socio.
Sed si an socius inimici mei dicatur inimici meus^b. dic vt. l.
sciendum. quod no. pro suspitione testium et iudicis.

Dillo. Summata est cū precedenti, ideo non
summat. Itē qui querit lucrā factū nō
sociū admittit p vniūq; sociū, nō dē cōpensari cum
dāno illato culpa ipsius. b. d. v. q. ad. l. non ob cū. C. addito.
C. illo. Qui tenet rōne culpe non liberatū cēdō actio
nem. l. lucrū cōtingēs ē in dūlūria non cōpensatū cū dāno
cōtingēs ē culpa. b. d. q. b. i. q. uā culpa. C. illo. ē. tē. cū. glo. si
socius. q. s. cēdō actiōne nō liberat. itē in dūm v. ff. solu.
ma. l. etia in f. a. f. d. in iur. l. si q. v. q. s. apud Labeonē. b. hic
nō erat p. act. cēssione. facit ad. q. d. nūtio meo. qui portabat
rem mandato meo. nō perdidit. p. d. in iur. l. si q. in. l. d. f. d.

Non obeam. Non summatur qz summa
ta est in glo. si. no. banc gl. z
vide quod no. in. l. eum. z. l. seq. bic alleg.

S focij. Ista. est in arg. q commissarij non possint agere contra heredē, ante tēpus excussionis. b. d.

Non fuerint. Si inter socios non fue-
rint ptes adiecte, cum
contracta fuit societas, intelligitur facta societas p-
partibus equalibus. b. d. v. l. y. ad. §. Viri. fo. no. glo. super vbo.
societas. super vbo. solus. C. Et le. antiq. C. Soci parti-
bus non expellitis debent ferre partes iguales, & ex pacto pōt
quis plus ferre lucri §. dāni, sed non totū lucrum vel totus
dammūq; esse lucris leonina. C. Additio. C. Si non fue-
rit. C. Ito. q. in societate non valet pactum de tota, sed bene va-
let de quora, hoc est dictūm non valet pactum vt vnus habeat
totum lucrum, & alius totū dānū, sed bene valet vt vnus ha-
beat partem lucris, & nihil dāni, hoc ad singularē industriā psonę,
vt §. aia coiri. C. In text. ibi, equales. intellige de parte lucri
dāni nō de capitali: in dissolutione societatis illi, q. possint
capitale, sō illud regere se extat. vt. §. e. l. cū duob. §. si in cōti-
da. fer. Jac. de Alre. q. no. l. i. C. p. societas vt ibi. C. In text.
ibi, opere vnde q. no. §. v. C. de no. p. m. c. si noluerit impli.

¶ *Trius lib. xiii.* Lucrum dicitur de
ducto dano. q. damus
dicitur deducto lucro. b. d. **¶** Additio. **¶** C. utrius.
no contraria quis locum habere nō possunt. b. d. **¶** Por.
p pactum q. quis habet duas partes lūci tertiā aiā, nō
potest habere locum, a simul f. femel, ex vtroq. capite, sed ex al
tro solo; q. lucrum t. damnum simul esse non possunt, sed in eo
p refert per modum lūci vno deducto de alio habet locū, c.
de lucro, q. si refert damnum habet locum, c. de damno h.

N fit pro socio, cū actio pro socio, non sufficit rē esse cōm, nisi sit et quæstio de intercedente aīo sōdēde societatis: alias si res sunt cōes, alia de cā habent locūs alia remedia. h. d. vñ qd. l. nemo, dē c. actio pro socio oritur et contractu societatis non erit rerū cōmuniō. h. d. l. si actio pōt esse. materia erit et qd.

Nemo potest. Societas ad heredem non
transit, nisi fit dictum. h. d.
vlt. ad l. pro socio. et non summat, quia brevis.
Additio. **N**emo. Societas non transmittitur ad heres

Plane. In teg. ibi, nouo cōsensu. & sic in persona bes
 redis non est prima societas, sed noua. b. d.
R **Ro socio.** Non sumatur, quia breuis.
 Nota teg. ibi, sine generali &c.
 Ro. istum teg. q. quedā sunt iudicia generalia, que
 daz partiarā seu spēcialia vt big, de quibz⁹ bas
 buistis. no. in. li. i. p. 2. de deudo. c.

Ad additio. ¶ Pro socio. Laurela futurorum spectat ad in
dices tñ in gñalibus iudicij qđ specialibus, ybiqñ equitas
suadet. b. d. ¶ Mo. qđ qđā iudicia sunt gñalia, qđā specialia,
quedā ynuerſalia de quibus dic vt. l. i. s. de rei vñ. ¶ In gl.
ibi, de vñis. l. j. de sol. ibi tractatus futuri temporis nō erat
connetus cum presenti tempore, hic cñ non obstat.

Eres locj. Societas ad heredem non tra-
ficat. tunc inchoata per defun-
ctum debent per heredem applicari. h. o.

¶ Additio. Pro intellectu istius. i. vide. nemo. q. d. q. d. no. i. c. si locj. §. si cer. per. q. d. no. i. c. y. in. cl. it. c. si cer. per. c. cū bac. l. g. cor. n. l. §. si cer. §. si meuo. ij. r. r. f. s. de neg. gest. Et q. d. bac. l. dicit. an socius superueniens possit aliquid administ. re. i. d. dic. q. d. q. d. administratio erat in tempore amodiata defun- cto. q. d. p. administrabat. t. c. b. f. s. f. r. s. inchoata applica- re. tene. vt b. c. non obstat q. tacitū mandatum. q. habeat de- functus. p. parte superuenientis intelligat morte defuncti ee finiti. vt p. b. a. s. de. e. l. j. §. si plures. z. j. c. l. bac. §. nemo. z. g. seq. v. q. si integris oib. vbi d. q. sicut morte finit madatum. sic z. p. attributa socio defuncto. q. cor. c. bac. l. j. de fideiul. q. d. q. d. no. i. d. §. si locj. p. superueniens habeat ad administrationē taci. q. uis p. t. s. p. defuncti tacite collata viuenti eius morte. reuocata videat. solus superueniens tene. inchoata nihilom- ius applicare. vt. d. n. l. n. l. §. si cer. §. si meuo. ij. r. r. f. s. de. l. bac. v. q. d. intelligit. Sed q. d. i. ambo ad minist. trauerit. z. vn. deef- ficit. vt. q. sol. p. superueniens possit indistincte administrare inso- lidum. vt. poterat altero viuente. vt. dicit. gl. in. d. nemo. d. d. c. q. quilibet eorum ad minist. tractum simul administrant. q. d. in solidū administrare. vt. l. n. plures. z. §. man. l. creditor. z. c. nobis. z. q. d. ibi no. per. gl. v. Bar. c. o. r. t. r. i. t. u. m. de procu. l. pluribus. r. p. o. bac. parte facit. d. i. nemo. l. j. de fideiul. c. o. g. i. t. a.

Qu^{is} a socio. Stipulatio penalis non nouat precedenti conuentione interposita ex ca non lucratua. sed acta per viam tollitur alia quatenus concurrunt b. d. c. l. i. §. i. No. q. vii in summario. sed fecus esset si precedens conuentione esset appositae ex ca lucratua: qz tunc induceret nonatio, et obligatio non fore. §. si. f. de act. r. obli. videbitis in l. i. p. de ac. empt. r. p. hoc habes sol. q. que rit in dubio in l. i. p. nostro videatur facta nonatio r. c. Additio. Si quis. Vti petit pena non potest petere rem seu interesse, nisi quatenus est plus in re, q. in pena. b. d. c. l. sic. pena conuentionalis succedit loco rei. b. d. c. l. de eo q. d. lo. l. fin. r. vbi not. r. b. i. No. q. i. lo. q. q. est appositae pena in contractu emphyteutico ratione non soluti census, r. emphyteuta soluit pena, q. non cadit in iure suo: q. v. soluit censum soluendo penam, que succedit loco census. Et adde q. no. in Spe. de loc. §. nunc aliqua. vers. tri. a. tribus ver. §. q. i. pena. f. petita. non enim fit nonatio in actibus bone fidei sola commissione penali. v. f. de act. empt. p. de ca. No. ista. l. q. agendo ad penam v. recessum ab act. p. petita. q. si vers. si pena tantumdem continebat, quatenus erat ad principalem q. no. per l. non offinguenus. s. de arbit. r. no limitare. l. i. c. l. i. s. r. i. de cond. no. in Spe. de act.

Rei communis

Si cōmunis. Actio rei psecutoria non tollit ppenale vel cōtra. sed vna psecutoria bñ tollit p alia psecutoriam. b. d. v. q. ad. l. merito. C. In gl. mag. ibi. in. l. in. s. i. sed certe ibi fuit furtū ab alio cōmissus nō a cōmodatario. facit ad istas l. mag. ad. l. s. i. ad. l. s. actio. de actio. obli. q. seruū. s. vlt. vide qd no. in. s. p. de ac. seu per. s. leguif. v. si sed nō est omitterendū. Et quando plures actiones competūt ad diuersa vna electa altera nō tollit. ad qd vide not. per. doct. in. l. s. C. de fur. l. qd in heredem. s. eligere. s. de tributo.

Ento. vii iure suo. et gl. q. bec est notabi lis psumptio. q. quis psumat facere suo iure. Et adnerge q. talis psumptio admittit ad liberatio. nē. et bicit casus in. l. n. a. non aut talis psumptio admittit ad condemnatio. vt. s. de iur. iur. l. qui iurasse. s. i. pater.

Aditio. C. Berito. Mo. q. factū temp. d. scriptari in bo nā pte. et q. in dubio qd psumit vt iure suo. et qd in dubio nō psumit delictū nec in re vt bicit. nec in spe vt no. C. de peti. ber. l. si post mortē

coia vtri. in. x
 in sua marga.
 ver. socius. v.
 h. x. Imo. l. c.
 sicut. el. ij. in
 ver. sobrietas
 te. tamē secus
 est de iure.

focietatis cōtingerit. b. d. c. l. i. seq. q. corrigi dictū pcedēs i. ex
pen. medicorū s; verū intellectū. Et itellige hic societate fun
se pcta vniū rei vel negotiatiōis; si enī fuisset pcta oim bon
rum, nullā esset vbiūq; oia lucra licita cōtingētia absq; d
lo socii sociariū imputarē. s; eo l. cum pōbina c. n. d. p. d.

Propter. 7 a
qualiter inter
se differat, vi
de. d. Alex. de b
imo. in. l. i. §. i.
de inc. rui. 7
naufr.

b **S**purio. an
z qūo per viā
tertij amici in
stituti spurio
reliqui possit,
vide. d. ale. de
Imol. in cōsi.
li. p totū. mas
time in fi.

c ¶ In arrogas c
to. vbi ad hoc
vide Frā. are.

o Legato. ad
de. d. Alex. de
imo. i. 2. si. gl.
i. j. co. in. j. pte.
vbi ponit an
bereditates ⁊
legata fctā vni
er. focis ve
niant in diui
sione.

¶ Societas.
Aide q̄ habet
tur p. d. Alex.
de Imo. i. 28.
leg. vii. p. totū
ii. p. tibi po
nit qm̄ dicatur
esse dissoluta
societas in v.
fratres, nō ob
stante prima
cōiunctione bo
no. m.

Titus Si pñi rei cõis cñ focio puta
a yero focio duentet, si ego, cñ ego reputat pñi
rei mecz b. d. Tel. sic. q. a pñidit cñ berede pñi
tatio, z. habet partem sol. nec cõnens, nec a gñi vel. foli.
ego restat actio vero beredi pñi putatio pñi d. b. d. Et pñ
ratio: q. sol. partis ve pñem intelligit recepisse pñem esse
ratio propter singularia precepta pñem vñ. singularia. s.
si cer. pñ. ideo non ob. contra big. nãgia in glo.

Erum quod. Soc^o nō dō cōdena
ri nisi tē^o facere p^o
vel dolo desist pōsse facere. q^o bñficii cō. trāsit ad
fideiusoll^o nec ad heredē. b. d. c. l. i. §. Pot. cō. p^o n. titi^o
q^o societas bñficii frater natiuitatis. Sū aduerte q^o gl^oria hic
dī p^o societas bñficii in frater natiuitatis ē p^operca socio fidei ill^o
bñficii. tñ si frater quiescit a fratre nō bñficiū sūnd. v^o
no. hic in gl^o v^obo. fraternitatis. q^o no. c. q^o qua gl^o. collig^o
q^o hoc beneficiū bñficii locū p^o in bñs. g^o sunt socii. in cādēti. q^o
no. §. Quero. §. cū rō diuersitatis q^o hoc beneficiū datur de
tenso^o socii nō aut fideiusoll^o pōt. pōt rōne in. l. alia. p^orim.
i. fol. m. c. §. de re iudi. cūm p^o c. §. vera rō est fissa. q^o fideiusoll^o
cōuenit cō p^ona obligatio. de fensio^o nō cōuenit illa obli
gatione. qua tenet focios. Sed q^o p^o fideiusoll^o conuenit in soli
dum. nunq^o bñ aliq^o remediū. dīc q^o sic. q^o dē penitētia hoc
p^oncipali. p^oncipalis veniet. sūsupiet defensionē fideiusoll^o
ris. t^o opponet exceptionē pōdica cō gl^ona ipsius p^oncipalis.
licet fideiusoll^o opponere nō possit. casum habuisti no. in. l.
idemq^o. §. generaliter. s. mand.

¶ **Q**uia dicitur: *¶ Sicut non tenet milibz, nisi ad id qd facere debet, aut qd dolo debet possit, frater matris. S. in iur. societatis obinet.* et hoc beneficij psonale non trahit ad bñd nec ad fideliu. Et trahit in simpliciter defensio: in considerado, an fieri possit deductio eius alieni. d. p. v. p. ad qd. munc. vñditi an. ¶ **¶** Quid qd beneficij socii non trahit ad fideliu: nec ad partē, s. ad simpliciter defensio. defenzio note. non pponit sic tñc nō ē discretio de psona in psonā qd beneficij psonale non recipit discretiones, cum coherent obis? sic. s. d. mmo. l. iij. §. qd minor. ¶ **¶** Querit gl. vñtr frater a fratre possit quoniam ultra qd facere possit debet. qd. qd. tñd occurrere, vñtr fratre inopre possit gsfacere ica. ¶ **¶** Item qd debet? vñ qd non, cū ei a fratre debeatur alimen. ta. gl. hic. s. Rñb. ma. s. doc. nec ob. ar. de socis. q. frater matris: qd illud est p. equitate cōuentiois. qd cōuentio societatis debet naturā potest esse damnosā: onod tñc menti valde.

Id quod facere. Socius d3 conueniri in qua
tum facere potest, ere alie
no tamen deducto, d3 tamen canere de satisfaciendo integre,
iad pinguiorem fortunam deuenierit. b. d.

¶ Cum tres. Sifunt plures focij inuicē agen
tes nō est mellior? Adō occupatū
b. d. Mo. bñc teg. cl. gl. q. fcipt. vt cñt mellior. q. fci et pluri
sue focis vn. vt pecunia cōm vel res cōes. e. fci. fci mallari?
2. i. pñi folidū agt. vt bñc. e. fci. nō. et cñt et casus. j. actioe.
ñ. cōis. 2. Vel fci. et cñt de pte fua focius tenet prestare alteri
ocio. vt seruet equitas. Et fci. inter plures focios inuicē agē
s nō est mellior. Aditō occupatū. b. d. est. nō. q. quotidian?
filius pro mercatoribus limitat. 2. declarā. l. pater. de pñ. cre.
Mo. bñc contra massarium societatis posse dirigi libellus p
uenit. l. bet. sociorum. facit. j. eo. l. actione. §. iij. communis.

Tempus aut. *Utrum soci⁹ facere possit ispe
citur soci⁹ reinducere facere soci⁹
posse d^r si dolo facit qm in⁹ p⁹licit sc⁹ si culpa h⁹ d^r En gl⁹
que incipit in solidu re ibi ex culpa tenet^r Id e⁹ d^r bel⁹ d^r 2
dices q⁹ l⁹ maritus ppter culpa tenet^r destinat facere posse n⁹ t⁹
propterea perdit beneficium q⁹ l⁹ b⁹ vt non conueniat in⁹ in⁹
t⁹ facere pot⁹ ita tenet gl⁹ in l⁹ in l⁹ gl⁹ licet alio in gl⁹ ita tenet
etiam in gl⁹ cum autem vnica C⁹ de rei v⁹ actio⁹ re*

In beredem quoque. Contra heredes socij competit actio pro socio, lz non fit socius, nec possit esse socius, licet sit a crum nisi fit societas vectorialis lz n.

Si seruo coi. Legatus factus p̄nisi ex sociis seruo coi nō dō cōferri inter socios ⁊ heredes legantis. b. d. ¶ In gl. mag. ibi. q̄ stipulatio ex cālis beralitatis ⁊c. Mo. ex bac gl. q̄ stipulatio vt plurimum nō in terminis ex cāliberalitatis. ⁊c. ⁊c. ⁊c.

ceterumque etiam ceterantibus. Item no. in. plurim. j. ad. l. fal.
 C. de p. l. iud. qd. acquiritur rōne pti. s. nō rōne totius. non
 debet cōdicari. qd. intelligit i societate singularis. rei. nō i socie-
 tate vniuersali. Et sic legatum sine libere factū p vni qd
 sociū seruo cōi solūm pertinet ad cōsocium. nec est cōmuni
 cādi bñd legatū. h. d. Et sic. acquiritur sociō nō ppter so-
 cietatem. s. ppter partem suam non cōmunicā. h. d. Et hoc
 allegatur. v. qd dicitur in legato. i. dē intelligas in donatiōe
 inter viuos. vt donū totum pneruiat ad cōsociū. in stipula-
 tiōe autē dicas s. vt nō totum sed pars sola ad cōsocium
 pertineat. v. no. in gl. fm veram op. de quo vide plene a clas-
 se per Bar. in l. penultima. de stip. fer.

[illegible]

Ta quoq. ^{no. d. tacita dissociatioz add}
^{not. in. l. pe. s. comuni vi. vide}
^{in. l. i. s. si quis hic. de iti. actuz pri. tene menti. l. qz}
^{quotidie allegatur}

Eritione. Non summat, qz summata est cũ pcedenti, z cum ea continuatur &c.

Dirimus. Dissensu dissoluit societas: qđ qualiter intelligat hic p̄cepta declarat. Itē resumptuario interpretina nō liberat tēpōtēntes. & societas

renūtiāte liberari. b. d. vsq; ad. §. renūtiare. ¶ Mo. distractum
claudicare. ¶ In ver. qđ siquid no. qđ del? porrigit ad futu
ra de qb? nō erat cogitātū. In. §. lab eo. no. gl. sup vbo. eo tpe.

q̄ optime declarat oēs cas⁹ circa renūtiatiōnē. ¶ No. q̄ v3 q̄ si
derari iūtereſſe toti⁹ ſocietatis, nō vni⁹ ex ſocijs: q̄ ſi iūtereſt to
ti⁹ ſocietatis eā diſſolui, ipſe p̄t renūtiari. v. qd̄ ſi tps. no. ar.
q̄ ſignati ad tps. finito tps. nō p̄t libera renūtiare ſine alia lū.

Renuntiare. Renūtiatio p̄ fieri p̄ se ⁊ p̄ cū
ratorē, h̄ sit p̄curator ḡnalis. b.
d. bon⁹ tex. vsq; ad. s. morte. ¶ Mo. ex hoc tex. q̄ renūtiatio ē

pt fieri per procuratorem gñale, vt hoc tex. cū gl. sup. vbo, oīm bonoz. & sic est casus qđ ptestatio p̄t fieri p procuratorem etiam nō hñtem spāle mādātū l3 gl. de hoc videatur dubitare, & nō firmet pedes in l1 § i. de lib. agno. c. iñtū § intelligi qđ procura

tor possit renūtiare, qñ renūtiat cā subsistēte: sed si renūtiaret nulla cā subsistēte, tūc nō posset renūtiare ei ad qđ nō specialiter fact⁹ est, vt vidistis in l. si boiem. s. ti. j. Quid si vėdo

noſe poſſidere, deinde aliqua bona acquirō, nūquid ſtatim vir-
tute precarij, efficiar poſſeſſor? rñdeo, nō, niſi ea intentione ac-
quirerem, vt te poſſeſſorē facerē: vt in hac l. §. xi. q. i. poſt. q.

eg. est ad hoc no. n. in possessione acquirenda potest q. s. pre
iudicare ei, cui d. acquirere: vt. j. r. de acq. pos. l. si. C. r. ita de
terminant. d. Fran. tig. per huc. s. quod tene menti. r. ita digi

Ex lect. an. ¶ In ter. ibi, verius tñ qñ est procurator gñalis
non potest renūtiare, nisi ex cā instat: vt. s. man. si boiem, scdm
Gal. 7 ibi. ratam. ¶ Mo. casum in quo qñ est procurator, 7 tñ

considerat ratihabitio dñi ad corroboracionem actio: et hoc itel
ge in generali procu: et est ratio: quia de natura ac. erat hic ex
loranda voluntas domini. ¶ Item si alicuius. Iste persi. est

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page is bound, and the overall tone is a warm, off-white or light beige.

100

100

